

[Kaj Hansen.]

ned i den jungle, som hedder ejerlejlighedsloven. Derfor må jeg bedrøve boligministeren med, at denne lov slipper han ikke for, selv om den bliver vedtaget sidst på ugen. Den vil dukke op igen og igen, indtil man bliver klar over, at det er en anden løsning, man må frem til. Man siger, at spekulatøren kan standses, men den kan ikke standses ved restriktioner. Der er andre måder at standse spekulation på. Man kunne simpelt hen inddrage de store gevinster, der er tale om, så ville udstykningen holde op af sig selv. Man må også have lidt fantasi i regeringen, således at man kan fremkomme med noget, der er enkelt. Der er flertal for det. Er det ikke dejligt, at der herinde i folketinget er flertal for at standse spekulatøren i ejerboliger? Det er op til socialdemokratiet, om man vil. Jeg synes, man skulle betænke sig her mellem anden og tredje behandling og så gå med på forslaget fra de fire partier og få den spekulation stoppet.

Niels Høvel Petersen (RV):

Jeg vil gerne først gøre nogle bemærkninger til hr. Wilhjem. Hr. Wilhjem sagde – og det var et kernepunkt i argumentationen, som det har været det for de fire mindretalspartier på venstre side –: der er intet motiv til udstykning i andelslejligheder. Lad os tage det for gode varer. Det er da muligt. Der er jo større gevinster ved salg til ejerlejligheder, ingen tvivl om den sag. Ganske vist er det en gevinst, som man får hjem pø om pø, men lad os blot sige, der er en større gevinstmulighed ved udstykning til ejerlejligheder. Derfor kan man sige, der intet motiv er til at udstykke i andelslejligheder. Men der er jo noget andet i lovgivningen. Der er en forpligtelse. Før man kan komme til gevinsten, er der en forpligtelse til at tilbyde lejlighederne til lejerne. Og man har ingen mulighed for som ejer at få fingre i den gevinst, før tilbuddet til lejerne har været afgivet efter de regler, der er gældende. Man kan diskutere motivet, men man kan ikke diskutere forpligtelsen til at fremsætte tilbud, før ejeren kan komme til sin gevinst. Og det er netop noget af det væsentlige i denne lovgivning, at disse tilbudsregler nu er udformet på en måde, så de forekommer så tilfredsstillende, at ikke engang hr. Wilhjem har haft kritik imod disse tilbudsregler.

En anden hovedhjørnestein i hr. Wilhjems argumentation er knallertsagen – mærkeligt

nok – men hvad var tilfældet i knallertsagen? En importør havde fået en foreløbig standardtypegodkendelse, hvor der fra ministeriets side var taget et udtrykkeligt forbehold, man havde gjort opmærksom på, at der var risiko for ændring af loven. På det grundlag, på basis af en foreløbig standardtypegodkendelse kan knallertimportøren selvfølgelig ikke rejse krav, staten har ikke nogen juridiske forpligtelser. Noget andet er den sag, der foreligger her, som faktisk har meget lidt med standardtypegodkendelser for knallerter at gøre, for her har man indrettet sig i tillid til gældende lovgivning, det har ikke været på basis af nogen foreløbige godkendelser.

Hr. Mølgaard var meget kritisk over for det, der her foreligger. Jeg vil gerne høre en udtalelse fra hr. Mølgaard om, om det er i overensstemmelse med hans og hans partis opfattelse, at man skal kunne gennemføre regler, der med tilbagevirkende kraft ændrer retstilstanden. Det spørgsmål har hr. Mølgaard ikke rigtig beskæftiget sig med, og jeg synes, det ville være rigtigt, hvis han gjorde det.

Jeg vil gerne sige til fru Kirsten Jacobsen, at det stk. 5, som fru Kirsten Jacobsen citerer, jo udtrykkelig er en undtagelse fra reglen i stk. 4, og derfor rokker det ikke ved selve hovedreglen, nemlig at hvis der er opkøbt ejendomme i de senere år – og det gælder jo især efter miniboligforliget – så vil 5 års reglen yde en beskyttelse i en periode.

Derimod vil jeg gerne sige, som jeg også sagde i første omgang: hvilken beskyttelse der ligger derudover, hvor det drejer sig om selskaber og selskabers indbyrdes handler med hinanden, det er en anden sag, og her kan jeg som fru Kirsten Jacobsen have mine tvivl. Men selve 5 års reglen, der løber, skal vi sige for ejendomme erhvervet i 1976 og frem til 1981, kan der ikke stilles spørgsmålstegn ved, den står fast.

Jeg vil gerne sige til ordførerne for det konservative folkeparti og for centrum-demokraterne, at der er ét spørgsmål, jeg godt lige vil have klaret op, inden vi er færdige i dag, og det er: er de to partier enige i de kvalitetskrav, der stilles til fremtidige ejerlejligheder, eller er de ikke? Jeg vil gerne have at vide, om man er imod brandsikringskravene, eller om man er imod isoleringskravene, således som de nu fremtræder i lovgivningen. Jeg tror, det har betydelig interesse til belysning både af det konservative folkepartis og af centrum-